

Gegroet

Gedichten van Hermannus Gerhardus Gregorius Overbeek 1880

M.L. Hansen (ed.)

Gegroet

**Gedichten van Hermannus Gerhardus Gregorius Overbeek
1880**

Inhoudsopgave

Inleiding	7
De gedichten	9
Zwolle	9
Aan Myne Zuster op haar Geboortedag den 1 Juli	9
By het Einde der Meimaand	10
De Maand van het H. Hart van Jezus	11
Bij het Overlijden van den Heer J.H. Wansink te Oldenzaal den 2 Juni 1880	13
Aan Mejufvrouw de Wed. J.H. Wansink-Siemerink bij het Overlijden harer echtgenoot	13
Half Zomer	15
Op het feest van den H. Plechelmus te Oldenzaal	15
Der Kerke Rots	16
Non Scholae Sed vitae discimus	17
Afscheid Bij mijn Vertrek, van Oldenzaal	18
Dichtregels zonder titel maar met klemtoon-accenten.	18
Ovidius	18
Den 19 Augustus 1880	19
De Kruisiging	19
Christus Geboorte	21
De Liefde Zuster	22
Bij de Geboorte van Prinses Wilhelmina Helena, Paulina, Maria den 31 Augustus 1880	23

Inleiding

In het Historisch Centrum Overijssel wordt in de Archivalia van de Vereniging Overijssels Recht en Geschiedenis (VORG, inv. nr. 473) een verzameling gedichten van de hand van Hermannus Gerhardus Gregorius Overbeek (1863-1933) bewaard.

Behalve de informatie die in zijn gedichten staat, is over deze dichter vrijwel niets bekend. Hij werd in 1863 te Zwolle geboren als zoon van Gerhardus Overbeek en ene Everdina. Hij schrijft dat hij enige jaren in Oldenzaal woonde. Waarschijnlijk heeft hij daar gestudeerd, immers een van de gedichten verhaalt over studie, examens en hoogleraren en het gedicht wordt gevolgd door zijn afscheid van Oldenzaal. Hij nam ook afscheid van de dichtkunst met de woorden:

Het verzen fabriceeren
Is nu voor goed gedaan.

Zijn gedichten zijn op 1880 gedateerd, het zijn jeugd-werken. De onderwerpen van zijn gedichten zijn van uiteenlopende aard. In het eerste gedicht bejubelt hij de stad Zwolle. Ter gelegenheid van het feest van de heilige Plechelmus maakt hij een kort gedicht voor Oldenzaal. Zijn familie- en kennissenkring bedacht hij met gelegenheidsgedichten en de natuur en de schepping zijn voor Overbeek een bron van inspiratie. Uit het laatste gedicht blijkt zijn verering voor de koninklijke familie.

Nadat hij in de zomer van 1880 van Enschede weer naar Zwolle vertrok, wordt er nog maar weinig van Hermannus Gerhardus Gregorius Overbeek vernomen: hij deed onderzoek naar de kerkelijke geschiedenis van Zwolle, in 1906 werd hij pastoor te Lemmer en van 1922 tot 1931 was hij pastoor te Brummen. Hij overleed in 1933.

Dankzij de Duplicaten Collectie Stukken van Van de Vere die door de Vereniging Overijssels Recht en Geschiedenis zijn bewaard is deze transcriptie tot stand kunnen komen.

Voor de transcriptie golden de volgende regels:

- De spelling, interpunctie etc. zijn zonder wijzigingen overgenomen.
- De onderstrepingen zijn gecursiveerd.
- Onleesbare teksten zijn vermeld als < -- > en slechtleesbare teksten staan eveneens tussen <punthaken>.

De gedichten

Zwolle.

Gegroet, Gegroet gij Michels stad,
Omgeven met uw wallen,
Die aan den grijsaard levenszat
Zoo heerlyk schoon bevallen.

Gegroet, Gegroet gij schoone stad,
Waar eens een Zaalge hoorde,
Waar eens eens dichters bakermat,
Eens Schilders ezel gloorde.

Gegroet, Gegroet Gij fierste Maagd,
Van Overyssels steden,
Die aan uw dierbre plekken schraagt
De roem eens groot verleden.

Die dikwijls door uw dappren moed
Den vijand hebt verwonnen,
En veeltijds door een snellen spoed
Den oorlog hebt ontsponnen.

Die altijd in den vredestijd
Den Handel hebt gevierd
En in uw Jongheid wijd en zijd
Met roem U hebt versierd

Gegroet gij schoone dierbre grond
Waar ik 't eerste licht aanschouwde
Waar eens mijn needrig wiegjen stond
Waarop men liefde bouwde.

Ontvangt dan Zwolle thans dit lied
Van eenen verren spruit
De Eerstelingen op 't gebied
Van poezie en luit. -

23 Mei 1880. *HGG Overbeek.*

Aan Myne Zuster op haar Geboortedag
den 1 Juli

Welkom, Welkom Schoone Morgen
Julies eersten dageraad,
Waarvoor heb ik thans te zorgen
Als een wenschje met wat maat.

T'is uw feest[d]ag Waarde Zuster
T'is uw blijd verjaringsfeest,
Heden is 't uw vijfde luster
Dat wij vieren blij van geest.

T'is met vreugd dat is genaderd
Dezen schoonen blijden stond,
Waarop 't al om U vergadert
Met een Heilwensch in de mond.

Waarop allen met U drinken
Om dit nieuw verjaren,
En te samen met U klinken
Om nog tal van jaren.

Schoon ik dan niet met U klonk,
Op Uw blijd verjaren,
Bad ik God dat Hij U schonk
Nog een tal van jaren.

Dat Hij U in voorspoed steeds
Levensvreugd doe smaken.
En op deze wereld reeds
Van Geluk doe blaken.

Dat Hij U eens met ter tijd
Met een man vereenig,
En eens in der Eeuwigheid
In des Hemels Koningrijk
Uwe vreugd vereeuwigh.

25 Mei 1880. *HGG Overbeek*

By het Einde der Meimaand

Vaarwel, gij schoone Maand van bloeien
Mariaas schoonste Jubelfeest,
Waarin de rijkste gaven vloeien
Naar lichaam en naar geest.

Vaarwel gij rijkste maand van Zegen
Der Moeder Hoogste Gloriekroon,
Waarin we als na een vruchtbren regen
Nadren tot des levensthroon.

O Mogt dees tijd toch eeuwig duren
Dees maand der Heilge Vrouw gewijd,
Waarin we op de beeldnis turen
Van U die onze moeder zijt.

Wil dan ontvangen onze beden
O Moeder van Gods zoon,
En schenk ons eens in 't Zalig Eden
De eeuwge vreugd tot loon.

31 Mei 1880. *HGG Overbeek*

De Maand van het H. Hart
van Jezus.

Welk een schoonen Maand van Zegen
Komt ons lachend te gemoet,
Welk een kostbren zachten regen
Valt ons heden op de voet;
Welk een zoeten geur van bloemen
Word ik thans gewaar,
T'Al is, om het schoon te roemen
Van dees maand zoo wonderbaar.

Welk een groote schaar van Christenen
Zie ik thans ter kerke gaan,
Welk een menigte Godvruchtigen
Zie ik bij de biechtstoel staan;
Welk een groote hoop van vromen
Nadren tot des levensbrood,
Wijl Zij voor de Ondeugd schromen
En den eeuwgen Zondendood.

Welk een heerlijk schoone pracht
Glanst mij van het altaar tegen,
Welk een godlijk sterke kracht
Heeft mijn Ziel verkregen;
Welk een schoon en lieflijk beeld
Staat daar op dien throon,
T'is van Hem die wonden heelt
En ons deelt zijn woon.

T'is van Hem die 't zond gebroed
Roept als zijne Zonen,
Wijl Hij voor hen heeft geboet
Om hen eens te loonen;
T'is van Hem die eens moest vliên
Voor Herodes Zwaard,
Opdat wij toch zouden zien
Wat een ziel is waard.

T'is van Hem die eens aan 't kruis
Zijnen beul vergaf,
En een plaats in 'S Vaders huis
Aan den Moorder gaf;
T'is van Hem die onder 't strijden
Zijnen Hemel Vader bad,
Of de kelk zijns bitter lijden
Voor Hem, dan geen einde had.

T'is van Hem die na zijn lijden
Van den dood verrees,
T'is van Hem die na zijn strijden
Ons den Hemel wees;
T'is van Hem die in den Hemel
Zetelt op zijn throon,
En der Zaligen gewemel
Ons zal schenken eens tot loon.

T'is van Hem die wij bezingen
 Als de schepper van 't heelal,
 Dien het Engelheir omringen
 Met hun hel trompetgeschal;
 Dien de Cherubijnen eeren
 Als hun Opperheer;
 Door zijn glorie te vermêeren
 In der Heemlen sfeer.

Eeren wij dan Jesus Harte
 In dees schoonen Junityd,
 Offren we, al onze smarte
 Aan Zijn Hart in eeuwigheid;
 Dan zal Hij ons eenmaal geven
 Onze deugden prijs,
 T'Zalig eeuwig leven
 In het paradijs. -

1 Juni 1880.

HGG Overbeek

Bij het Overlijden van den Heer
J.H. Wansink
te Oldenzaal den 2 Juni 1880

De dood die vorst noch burger spaart
Heeft wêer zijn zeis gemaaid,
Hij heeft een man uit s'levens gaard'
Een echtgenoot gemaaid.

Hij heeft een dierbren brôer een wond
Aan 't minnend hart geslagen,
Een têedren Zus op d'eigen stond
Een rouwgewaad doen dragen.

Der kindren dierbren Vader
Heeft hij van hier gevoerd,
Den bidders al te gader
Heeft hij den mond gesnoerd.

Den raad te dezer stede
Heeft hij een lid ontroofd,
En d'armen zonder rede
Eens Vaders Zorg beroofd.

Maar al verwon hij 't leven
De men trotseert 't al,
Eens zal zij hem doen beven
Als de ure komen zal.

Dan zal Hij weer verrijzen
Uit s'werelds lijkensgraf,
En zal eens spottend wijzen
Op wat de dood Hem gaf.

Dan zal hij roemvol zweven
Gesiert met eene kroon,
Om eeuwig te gaan leven
In s'Hemels Englenwoon.

den 6. Juni 80. *HGG Overbeek.*

Aan Mejufvrouw de Wed. J.H. Wansink-Siemerink
bij het Overlijden harer echtgenoot

Uw man is U ontvallen
O diepbedroefde vrouw,
Hij ging naar s'Hemels Hallen
En liet U na in rouw.

Hij ging van deze aarde
Naar 't Eeuwig Zalig Eden,
En liet U in dees gaarde
Om nog een tijd te leven.

En zoudt gij dan gaan morren
 Nu Hy gelukkig is,
 En zoudt gij dan gaan treuren
 Om zijner kort gemis?

Kom, droog uw tranen spoede
 En hef uw hart tot God,
 Daar boven woont d'Algoede
 Die schutten zal uw lot.

Daar boven woont de Vader
 Die U vereenigt heeft,
 En U ook al te gader
 Steeds troost in lijden geeft.

Geef dan Uw smart en lijden
 Aan Jesus uwen Heer,
 Dan zal Hij U na 't strijden
 Voor goed vereeuwgen wêer.

Dan zal Hij U doen blaken
 Van s'Hemels Englenlust
 En uwe ziel zal smaken
 De Eeuwge zaalge rust.

15 Juni 1880. *HGG Overbeek.*

h[a]lf Zomer

Zomer heeft de aard genomen
Met geheel haar bloemenpracht
En de jaartyd is gekomen
Waarin 't al ons tegenlacht

Rozen met haar schoone geuren
Sieren thans den Zomerhof
Lelies met haar ryke kleuren
Bieden nu aan God hun lof.

Voglen in de hooge boomen
Zingen hunnen Heer een lied
Vischjes in de snelle stroomen
Spartlen vroolijk in het riet.

En de mensch zou hij dan treuren
Nu hem alles tegenlacht
Zou hij niet de schoone geuren
A'men van dien bloemenpracht.

Zou hij niet zijn lied doen klinken
Door de schoone wolkenfeer
En zijn jubel met de vinken
Zenden tot zijn God en Heer ?

Ja, hij ook, hij bied zijn hulde
Aan den Schepper van 't heelal
En hij bid dat hij hem dulde
Nog een tijd in S'levensdal

Dat hij hem na 't sterflyk leven
Plaatzte aan Zijn rechterzijd
En hem daar met vreugd doe zweven
In de gansche eeuwigheid.

24 Juni 80. *HGG Overbeek.*

Op het feest van den H.
Plechelmus te Oldenzaal.

Met Kaarslicht en met bloemen
Viert Oldenzaal een feest
Om zijn patroon te roemen,
In purper en festoenen
En jubelt om het meest.

15 Juli 1880. *HGG Overbeek.*

Der Kerke Rots

Achtien lange eeuwen door
 Klinkt des Scheppers woord
 En niets gaat er van te loor
 Hoe men het ook smoord
 Immer harder klinkt de stem
 Die reeds eens te Bethlehem
 Om des Heilands lippen speelde
 Trotsch het woedend golf geklots
 Alsof heel de Ondeugd leefde
 Hoort men steeds: "gij zijt de rots."

Komt de gansche hel ook hier
 Om met haar te strijden
 Smaadt men ook met woest getier
 Om haar te doen lijden
 Altijd staat der kerke Wacht
 Tegen s'ondeugd woeste kracht
 En der woedende Cohorten
 En der Kerkvervolgers trotsch
 Zal men nu in een zien storten
 Naar het woord: "gij zijt de rots."

Gaat der Kerke oudste Spruit
 Monniken verjagen
 Wil zij ook met woest geluid
 De lieve jeugd belagen
 Roemt zij ook haar sterke kracht
 Spot zij ook met Jezus macht
 En den dappren moed der vromen,
 Ziet daar breekt der boozen trotsch
 Nu het klinkt den paus van Romen:
 "Gij zijt mijner Kerke rots".

Wil de wereld Jezus werk
 Ook door list vernielen
 Wilde Satan ook Zijn Kerk
 Voor hem nêr doen knielen
 Dan daalt ook een Engel nêr
 Om den Christenen ter weer
 Yverig hulpe te gaan bieden,
 En nu juicht de Kerke Gods
 Want zij ziet de boosheid vlieden
 Voor het woord: "gij zijt de rots".

15 Juli 1880.

HGG Overbeek.

Non Scholae Sed vitae discimus.

Niet voor school maar voor het leven
 Leeren wij Arpinum's taal
 Niet voor nu maar voor de toelomst
 Leeren wij dat altemaal.

En wat ziet men hedendage
 Van die schoone wijze geest
 Niets wat wijst naar roem en grootheid
 meer gelijkt het op een beest.

Voor examens en nooit anders
 Wordt er door hen gestudeerd
 Onder des Hoogleeraars lessen
 Wordt er slechts gefantaseerd.

Onder vrijen tijd en studie
 Denkt men slechts aan Bacchus vont
 En in huis en in Collége
 Is het immer Venus mond.

Ach! dat eens den tijd verstrijke
 En men kieze tot symbool
 Wijsheids beeld waarop geschreven:
 "Voor het leven niet voor school."

23 Juli 1880.

HGG Overbeek.

Afscheid
Bij mijn Vertrek, van Oldenzaal.

Vaarwel is 't afscheidswoord, dat ons zijn droeve tonen
 Steeds somber hooren laat,
 Dat ons bij 't wisselen van deze aardsche wonen
 Slechts schenkt een kort beraad.
 Dat vriendenparen scheidt en smart in plaats van vreugde
 Doet dalen in het hart,
 En 't harte vult van hem, met wien hij zich verheugde,
 Met eindelooze smart.

Die zelfde smart was het, die mij dees laatste tijden
 Dat ik hier heb vertoefd
 Het harte bang deed slaan en mij door foltrend lijden
 Zoo smartlijk heeft beproefd.
 Het afscheid van dees stad waar ik zoo lange jaren
 En dagen ben geweest,
 Waar ik een menigte van kunde mocht vergaren
 Komt mij steeds voor den geest.

Nooit zal O ! Oldenzaal ! mijn harte U vergeten
 Dat ook voor U blijft slaan.
 Nooit zal 'k de kundighêen die 'k van U kwam te weten
 Lichtzinniglijk versmâan.
 Nooit zal ik met ondank Uwe weldaan loonen
 Zoo kwistig mij vereerd,
 Maar immer zal ik mij waardig toonen
 Wat Gij mij hebt geleerd. -

25 Juli 80.

HGG Overbeek.

[Dichtregels zonder titel maar met klemtoon-accenten.]

- u u - - - - - - u u - -
 O bone | praecep|tor no|li me | caebere | virgis,

- - - u u- - - - u u - u
 Posthac | non faci|am, post|hac non | carmina | fingam

Ovidius

Mijn beste goede Meester
 Wil mij toch niet meer slaan,
 Het verzen fabriceeren
 Is nu voor goed gedaan.

5 Aug^s 80.

HGG Overbeek.

Den 19 Augustus 1880.

Van d'Oldenzaalsche heiden
Klinkt thans mijn lied U toe,
Tot aan de Zwolsche weiden
Gaaf mijne wensch, O Moe !

Om eenig woord te garen
Heb ik tot nu gewacht,
En aan Uw blijd verjaren
Heb ik ook wel gedacht.

Mijn wenschen bied 'k U heden
Op dezen blijden dag,
En 'k zie thans naar 't verleden
Met eenen gullen lach.

De liefde des Algoede
Schonk U een blijvol jaar
Zijn Harte wordt niet moede
T'getril der Liefdesnaar.

O ! Dat Hij U toch schenke
Noch menig vreugdevol jaar,
En Uwe min gedenke
Voor uwe Kindrenschaar.

En U in 't Heilig Eden
Tot loon van Uwe deugd
Gedachtig aan 't verleden
Eens schenke d'eeuwige vreugd.

9 Aug^s (gelegenheidsgedicht)
HGG Overbeek.

De Kruisiging.

Ach Adam zie toch hier de vrucht van uwe zonde
In 't Aardsche Paradijs,
Uw Schepper daalt thans nêr om uwer zonde wonde
Der bittre misdaadprijs.

Hij wil zich over U en d'Uwen gaan ontfermen
Voor Uwe smet zoo grof,
De goede Jesus zal zich uwer weer erbarmen
De Zone Gods wordt stof.
Zijn liefde bracht Hem hier zijn liefde ruimpleerde
Trots pijn en bittre smart
De hitte van zijn stof die boosdoenders bekeerde
Kwam uit Zijn Godlijk Hart.
De liefde was zijn drank, de min zijn kostbre spijs
Het weldoen zyne rust,
De goeden dezer aard te voeren ten paleize
Was Zijner liefde lust.
Zoo kwam hij op dees aard ontdaan van pracht en rijkdom

Geboren in een stal
 Tot heil van 't zondig volk, te boeten voor het menschedom
 Herwinnend 't Hemelsdal,
 Zoo kwam Hij op dees aard, tot ons geluk en glorie
 Tot Zijner Liefde eer
 Zoo kwam Hij op dees aard der zonde tot victorie
 Der Hellemacht ter weer.

Daar hangt Uw Jesus dan aan 't schandlyk kruis geklonken
 Aan 't smaad'lijk zondehout,
 Daar hangt Uw Schepper dan in 't nietig stof gezonken
 versmadend 'S werelds goud.
 Van 'S Vaders hulp beroofd van 'S Moeders zorg verlaten
 hangt daar de glorie Gods,
 Bespot door 't Jood gebroed verdraagt Hij daar gelaten
 Der wereld zondetrotsch;
 Van alle macht ontdaan van alle hulp verstooten
 Wendt d'Almacht zich tot God,
 Doch tot Hem klinkt de stem; van eeuwigheid besloten
 Is 't einde van Uw lot.

Kom af van 't Kruis, Kom af van 't kruis en breek de kluister
 Roept 't zondig Jodenrot,
 Ondoe U van dien kroon en tooi U weer met luister
 Zoo klinkt het tot zijn spot.
 Groeit ook het spotten aan, duurt ook de marteling voort,
 Ook hooger stijgt Zijn min,
 Hij ziet den moordenaar aan, spreekt hem 't vergevingswoord
 En schenkt hem zijn gewin.
 Nu is hij uitgeput, de laatste krachten vluchten
 Zijn lijden is volbracht,
 Het einde is nabij, het kermen en het zuchten
 En 't is de dood die wacht;
 Nog éénmaal ziet Hij rond, Zijn blikken zien de Moeder
 Maria en haar Zoon,
 Nu valt Hem 't scheiden zwaar, nu schreidt de Albehoeder,
 Hoe zwaar weegt thans zijn loon.

Het hoofd valt nu ter neer, de beide knieën knikken,
 De aarde wacht een lijk,
 Zijn oogen sluiten zich, hoort thans de doodsklok tikken:
 Het stof is 't stof gelijk.

18 Aug^s 80.

HGG Overbeek.

Christus Geboorte.

Hoor dat klinken
 Knieën zinken
 d'Englen blinken
 Van Genot
 D'oogen stralen
 In de dalen
 Klinkt een lied ten throon van God.

Blijde wangen
 Schoone zangen
 en 't verlangen
 Melden d'aard
 't blijd geboren
 Uitverkoren
 Is Hij in de Englengaard

Hem vereeren
 En te leeren
 Ons vermêeren
 Zij de leus
 Om te weemlen
 In de Heemlen
 Dat zij onze beste keus.

Schoone krone
 Heerlijk loone
 Op den throone
 Van den Heer
 U verwacht ik
 Naar U smacht ik
 In de blauwe Hemelsfeer.

20 Aug^s 80.

HGG Overbeek.

Vincentius uw naam dringt door de blauwe sferen
 Van 't heerlijk luchtazuur,
 De luister van Uw roem geen onheil kan hem deren
 Ziet men nog op dit uur.
 Daar klinkt een oorlogskreet en alle volken beven
 Voor dien krijgshaften zin
 Ziet, bij 't kanongebrul en bij der dappren sneven
 Verrijst een krijgsheldin ?
 Geen Mantel ooit haar leen, geen slagzwaard hare zijde
 Geen eerelint haar borst,
 Neen 't is geen aardsche roem geen lint waarnaar zij blijde
 En vol van hoop haar borst.
 In boetepij gehuld met Christuskruis omhangen
 Vertoont zij zich aan 't oog
 Der Liefde zachte bēe en 's Heilands woord vervangen
 Het schitterendst vertoog;
 Aan der gewonden zij ziet men haar neder knielen
 Hen brengend lafenis,
 Een blik in 't bloedend rond waar reeds zoo velen vielen
 Vult haar met droefenis;
 In d'eene hand wat zalf in d'andere <zwam> en linnen
 Ziedaar haar eermetaal
 Een zoet woord in den mond en liefde steeds van binnen
 Is harer grootheid praal.
 Des vuurmonds sterke macht veld duizenden van menschen
 En d'aarde hijgt van bloed,
 Zijn woeste martelkracht vertrapt der dappren wenschen
 Aan 't stervend hart zoo zoet.

Weer daalt een kogelbui en doodgewijden vallen
 Op den bebloeden grond,
 Verachtend 't doodsgevaar blijft zij steeds op de wallen
 Trotseert den martelmond.

Het strijden is ten eind', de dappren krijgen kruizen,
 En baden zich in eer
 De fiere krijgsheldin knielt bij der winden suizen
 Aanbid haar God en Heer.
 Zij smaadt de aardsche eer, zij zoekt geen aardsche glorie
 Zij mint geen aardschen roem
 Zij jubelt bij haar God in hare ziel victorie
 De schoone Kloosterbloem.

1 Aug^s 80.

HGG Overbeek.

Bij de Geboorte van Prinses Wilhelmina
 Helena, Paulina, Maria
 den 31 Augustus 1880.

Hoor daar 't kanongedreun, hoor daar die blijde tonen
 Uit Neerlands vorstenstad
 Ziedaar het feestgewaad van Nassau's dankbre zonen
 Van minnen nimmer mat.

Wat blijde vreugd werd ons, toen wij de maar vernamen
 De Orangeboom in bloei
 Wat smartte het ons reeds toên geen berichten kwamen
 Wij vreesden 't storm geloei.

Want ach ! de Oranjeboom, in jaren zijn geen knoppen
 Aan Zijne kruin gezien
 Eerst viel zijn beste tak, daer vielen zijne toppen,
 Gedaan was 't vruchten bîen.

En toen, toen treurde hij, zijn bladren hingen neder
 Zijn stam scheen moedeloos,
 Toen daalde een engel neer, een trooster och zoo teeder
 Verwylde hij een poos.

Toen vloog hij weder heen, en ging van deze aarde
 naar 's Hemels woonpaleis,
 Daar klaagde Hij zyn leed, het leed van deze gaarde
 De plaag der Doodenzeis.

Hij bad daar voor Gods thron, voor Neerlands dierbren koning
 Voor Nassau's edlen vorst
 De Heer verhoorde hem en uit des Koning's woning
 Steeg vreugd uit Willems borst.

“De droefheid is vergaan de vreugd is weer gekomen,”
 Zoo klonk het allen toe
 “Gij bloemen thans zoo schoon, gij hooge fiere boomen,
 “Weert 't juichen niet te moe.

“Zingt nu Uw vreugdelied, Zingt thans uw vreugdepsalmen
 “Tooit U in feestgewaad
 “Ontplooit de driekleur weer, laat uwe zang weergalmen
 “Op wonderschone maat.

“Want ja verheven is het schoone beeld der trouwe
 “D'opoffering der Maagd
 “Die als een teedren vrouw den koning in Zijn rouwe
 “Den Vader heeft behaagd.

“Verheven is de band die beiden heeft vereenigd
 “Door 't liefdesacrament
 “Verheven is de taak der Konigin die leenigd
 “Steeds rampen zonder end.

Zoo klonk het blijde lied; een konigin verhemelt
 Thans weer de Orangeboom
 En Neerlands dankbre zoon, zijn koningsthron omwemelt
 Hij met zijn liefdestroom.

Weer daalde blijde vreugd in s'Koning's minnend harte
 In Nassa's vorstenwoon.
 De blijdschap heerschte daar, verdwenen was de smarte
 Der droefheid sombren toon.

Toen schonk des Vaders God, der edle Koniginne
 Gedachtig aan haar deugd
 Tot prijs van hare smart tot looning harer minne
 De blijde Moedervreugd.

Daar schalt de kreet door 't land een dochter is geboren
 Der edle Konigin
 En 't dankbaar Nederland in schoone en blijde koren
 brengt hulde een van zin.

Daar staat Hij bij de wieg, de diep ontroerde Koning,
 "Mijn dochter, dochter mijn"
 Zoo klinkt het uit zijn mond, "gij zijt de schoonste kroning
 Van 't Vorstelijk Hermelijn."

Zie daar de Moeder in verrukking neer gezeten
 Bij haren teedren spruit.
 Door Niemand hier bespied Van grootheid gansch vergeten
 O dichters neemt Uw luit.

Zingt daar het schoon der vrouw, Zingt daar de min der Moeder
 O Chaos van gedacht!
 Zij is haar dochter waard, die zij van d'Albehoeder
 Verlangend heeft verwacht.

Zij neemt haar dochter op en kust haar och zoo teeder
 En zingt haar jubellied
 Waar is Hij die hier maalt met kleuren of met veder
 Wat Moederliefde biedt.

Kom treden wij nabij, om hulde aan den koning
 En koningin te bîen,
 En smeecken wij van God, voor onze vorstenwoning
 Dat die slechts vreugd mag zien.

Kom zingen wij ons lied laat klinken door de dreven:
 "Oranges God o Geef
 Aan Emma's edlen telg een lang gelukkig leven
 Dat Wilhelmina leef. [De tekst 'Dat Wilhelmina leef.'
 is doorgestreept en vervangen door
 'Prinses Pauline leef']

2 Sept 80.

HGG Overbeek.

Eerder is in deze serie verschenen:

1	DIERBARE LAURA Brieven van Rudolf Sandberg 1823 – 1830	14.-
2	HOOGH WEL GEBOREN HEER EN NEEF Brieven van de patriot Adolf Warner van Pallandt tot Zuthem 1782 – 1787	8.-
3	NAAR PARIJS Een reisverslag van enige Zwolse heren naar de Franse hoofdstad in 1777	7. ⁵⁰
4	LIEVE NAATJE Brieven van Elsje Feith aan Naatje Siertsema, en andere familieleden	8. ⁵⁰
5	EENE REYSE NA VLAANDEREN EN BRABAND Een reisverslag van Lambertus Nilant uit 1768	8. ⁵⁰
6	AEN ALLE VRINDEN MET RESPECT Correspondentie van familie Nilant 1698 - 1762	9.-
7	VAN FOLIO TOT DUODECIMO Negen particuliere Zwolse bibliotheken	10.-
8	VERLOREN HUISELIJK GELUK Gedichten en overpeinzingen 1795 - 1817	7. ⁵⁰
9	BANKROET De ondergang van Johan Willem Simon baron van Haersolte 1810	17. ⁵⁰
10	GELIEVE HET DAER HEEN TE DIRIGEREN... De brieven van Willem V aan Arend Sloet tot Tweenijenhuisen 1771 - 1785	9.-
11	ALLER TREFFENDST EN STOUT De huwelijksreis van J.C. baron van Haersolte naar Duitsland, Zwitserland en Italië in 1837	6.-
12	BROEDER IN APOLLO Brieven en alba amicorum van Zwolse dichters 1800 - 1840	12.-
13	EEN GROTE TOUR Hendrick Jordens in Engeland, Frankrijk, Zwitserland en Duitsland 1684 - 1685	10.-
14	LEVENSBERICHT De autobiografie van J.F. Serrurier 1771 - 1844	11.-
15	EEN HELE COURANT De correspondentie van de familie Bangeman 1804 - 1881	11.-
16	REISEBOEK Vijftien reisverslagen van de jonge graaf van Rechteren Limpurg 1804 - 1813	8.-
17	DE GEWIGTIGSTE GEBEURTENISSEN Het studentendagboek van Adolph F.L. graaf van Rechteren Limpurg 1814-1817	12.-
18	OVER GROTE KEIEN NAAR PARIJS De huwelijksreis van graaf van Rechteren Limpurg 1824	7.-
19	LIEVE PAPA! Brieven van W.B. Blijdenstein, bankier te Londen aan B.W. Blijdenstein, bankier te Amsterdam 1895-1907	14.-
20	AANGENAME RENCONTRES Drie reisherinneringen aan de Rijn 1821, 1840 en 1865	8.-
21	PERROKIETEN EN PAPAGAYEN, PAPAIJERS EN PISANGS Een reis om de wereld 1824 - 1826	7.-
22	SCHOUWPELEN Een reis naar de Middellandse Zee 1834	8.-
23	HET ANKER WORDT GELIGT Brieven vanuit de hele wereld van J.C. baron van Haersolte 1824 - 1834	14.-
24	HERINNERINGEN AAN DUITSLAND Harzgebergte 1856, Taunusgebergte 1872, Baden-Baden 1902	9.-
25	EN ROUTE Drie reisjournalen van Rudolphina gravin van Rechteren 1827, 1836 en 1838	9. ⁵⁰
26	EER EN LUISTER Het proces om de havezate Haerst 1786 - 1803	9. ⁵⁰
27	TAL VAN BERGEN EN BOSSCHEN Een reis naar Saksen, Bohemen en het Thüringerwoud 1876	8.-
28	GEFNUIKTE AMBITIES Geen geld en eer voor onwettigen 1834-1900	10.-
29	EEN WAARLYK PRACHTIG LANDSCHAP Een reis door Graubünden en Glarus 1875	8.-
30	AFGEZEIJLD Een commissie naar Staats-Vlaanderen 1783	7.-
31	ONBESCHRYFELYK GROOTSCH Een wandeling door Zwitserland 1869	9.-
32	WILDROMANTISCH Een tocht door Beieren, Tirol en Oostenrijk 1878	8.-
33	EEN ALLERDROEVIGST TREURTONEEL Een mislukte reis naar Noord-Amerika 1783	7.-
34	EEN ONAFHANGELIJK WIJS EN ALMAGTIG WESEN De geloofsbelijdenis van Margaretha Isabella van Ittersum tot Relaer 1801	10.-
35	TOT LOSSER GEKOMEN Het notitieboek van Aleida Leurink 1698-1754	15.-
36	'T IS EENE TOOVERWERELD Een bezoek aan de wereldtentoonstelling te Wenen en een tocht in Salzkammergut door Mattheus van Delden 1873	8.-

37 EEN AANBLIK EENIG IN ZYN SOORT		
Mattheus van Delden in Tirol en in het noorden van Italië 1868		10.-
38 s'LANDS WIJZE, s'LANDS EER		
Beschrijving van Londen, Wight en Noord-Wales door Mattheus van Delden 1879		9.-
39 REIJSJES NA MUNSTERLAND		
Floris Willem Sloet tot Warmelo, 1776; Hendricus Octavius Feith, 1814 en 1817; Adrien Jean Elisa van Bevervoorden, 1834		9.⁵⁰
40 ONGEMEENE LIEFDE EN GENEAGENTHEYT		
Hendrik Berents' journaal van zijn reis naar de Doopsgezinde Broeders in Pruisen, 1719		
	Digitale uitgave	5.-
41 THEE DRINKEN		
Het dagboek van Steven van Delden en Aleida Catharina Houck, 1812-1824		
	Digitale uitgave	5.-
42 REIZEN VOOR GENOEGEN		
Een reisje van Aleida van Delden door België en langs de Rijn, 1856, en van Mattheus van Delden door België, 1863		
	Digitale uitgave	5.-
43 DEN TOESTAND DER BOSSCHEN		
Een studiereis van J.H.G. Jordens door Duitsland ten behoeve van de bosbouw in Oost-Indië. 1854-1855		
	Digitale uitgave	5.-
44 VERDER! IMMER VERDER!		
Een bezoek van Mattheus van Delden aan het kleine eiland Helgoland. 1877		
	Digitale uitgave	5.-
45 GEGROET		
Gedichten van Hermannus Gerhardus Gregorius Overbeek. 1880		
	Digitale uitgave	5.-